

Stanowisko
Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie
z dnia 31 sierpnia 2016 r.
w sprawie kształtowania ustroju rolnego w Polsce

Rada przedstawia poniższe wnioski:

1. W systemie wsparcia bezpośredniego zlikwidować degressywność (redukcja płatności 100 %) nadwyżki jednolitej płatności obszarowej ponad 150 tys. EURO. Z informacji wynika, że są podjęte działania przez Kierownictwo Resortu, ale nie są znane efekty.
2. Do programów pomocowych włączyć wszystkie gospodarstwa rolne, w tym jednostki prawa handlowego (spółki).
3. Należy uporządkować obowiązujące przepisy w zakresie funkcjonowania dzierżawców i dzierżaw. Obowiązujące przepisy nie zabezpieczają wszystkich interesów stron.
Proponuje się rozpoczęcie prac nad projektem ustawy o dzierżawie rolniczej opracowanej przez Federację Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych. Wyżej wymieniony projekt jest w posiadaniu Resortu Rolnictwa i Sejm.
4. Pilna potrzeba dalszej nowelizacji Ustawy z 16.09.2011 o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Należy zauważyć i podkreślić, że projekt nowelizacji jest przygotowany i poparty przez Radę Dialogu Społecznego z dnia 27.06.2016 r. uchwała nr 12. Wyżej wymieniony projekt i uchwała Rady Dialogu Społecznego przy Prezydencie RP jest w posiadaniu Kierownictwa Resortu Rolnictwa.
5. Sprywatyzowanie Krajowej Spółki Cukrowej zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą tj. sprzedaż plantatorom buraków cukrowych i pracownikom cukrowni, a nie włączenie do Narodowego Holdingu (pismo – uzasadnienie w załączeniu).

Przewodniczący Rady

Jerzy Wierzbicki

Załączniki:

1. pismo Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego

Warszawa, 24 sierpnia 2016 r.

Pan
Leszek Dereziński
Przewodniczący Zespołu
ds. Kształtowania Ustroju Rolnego
Rada Dialogu Społecznego

Szanowny Panie Przewodniczący,

Niepokój o przyszłość sektora cukru w Polsce potęguje nadal nierozwiązana kwestia Krajowej Spółki Cukrowej S.A. Jej skuteczna prywatyzacja na rzecz plantatorów i pracowników spółki jest kluczowa dla uprawy buraków i produkcji cukru w Polsce.

Dzisiaj ponad 2/3 cukru w Unii Europejskiej wytwarzane jest przez firmy, których właścicielami lub większościowymi udziałowcami są plantatorzy buraków cukrowych. I to te firmy uważane są przez fachowców za takie, które przetrwają na rynku cukru w UE po 2017 r. Tryb prywatyzacji KSC został jednoznacznie zdefiniowany w ustawie z 1994 r. o przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym i w rozporządzeniu Rady Ministrów z 2004 r. w sprawie prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej. W obu aktach plantatorzy buraków powiązani ze spółką umowami kontraktacyjnymi oraz jej pracownicy zostali precyzyjnie wskazani jako jedyne osoby uprawnione do nabycia akcji od Skarbu Państwa. Jeśli zatem powszechna jest zgoda co do nadrzędnego celu prywatyzacji KSC, to dobór metod i sposobu przeprowadzenia tego procesu powinien być podporządkowany skutecznej sprzedaży akcji, zgodnie z intencją ustawodawcy.

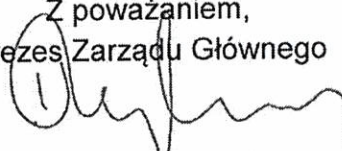
KZPBC uważa, że Rząd RP powinien wykonać wolę ustawodawcy i doprowadzić do skutecznej sprzedaży udziałów wyłącznie uprawnionym – plantatorom i pracownikom Krajowej Spółki Cukrowej S.A. Brak jest uzasadnień

ekonomicznych do tego, żeby Krajowa Spółka Cukrowa S.A. była częścią narodowego holdingu spożywczego. Te działania w dalszej perspektywie mogą skończyć się sprzedażą spółki posiadaczom już 60% rynku cukru i cukrowni w Polsce.

Sukces tej prywatyzacji byłby nieoceniony – jako pierwsza polska firma stałaby się własnością plantatorów i pracowników. Z drugiej strony pozostawienie Spółki w obecnym kształcie może doprowadzić do jej upadłości, czego następstwem będzie zaprzestanie produkcji cukru i uprawy buraka cukrowego w Polsce. Ponadto, Rząd RP powinien wprowadzić instrumenty chroniące spółkę przed jej wrogim przejęciem.

Zwracam się z prośbą do Pana Przewodniczącego o przedstawienie naszego stanowiska podczas posiedzenia Prezydium Rady oraz jego przyjęcie przez Radę Dialogu Społecznego.

Z poważaniem,
Prezes Zarządu Głównego

Krzysztof Nykiel